

Branka Benčić je kustosica i povjesničarka umjetnosti sa središnjim interesom za suvremenu umjetnost, film i video, povijest izložbi i kustoske prakse. Kustosica je brojnih samostalnih i skupnih izložbi te filmskih, istraživačkih i diskurzivnih programa u Hrvatskoj i inozemstvu. Autorica je niza eseja i publikacija. Bila je kustosica hrvatskog paviljona na 57. Bijenalu u Veneciji (2017) i su-kustosica na 16. Bijenalu arhitekture u Veneciji (2018). Suosnivačica je Apoteke – Prostora za suvremenu umjetnost u Vodnjanu, te je bila kustosica programa *Kino umjetnika* u Muzeju suvremene umjetnosti, zatim višegodišnjeg popratnog programa na Pula Film Festivalu, te retrospektivnog tematskog programa *Solidarity as Disruption* na Internationale Kurzfilmtage Oberhausen. Ravnateljica je Muzeja moderne i suvremene umjetnosti u Rijeci od 2020. godine, gdje je u suradnji ili samostalno realizirala izložbe poput videoretrospektive Sanje Iveković *Make Up Make down*, Raffaella Crispino *We Want Mirrors – Welcome to the Matrix of Coloniality*, Hana Miletić *Komadi*, *Mreža motovunskih susreta*, retrospektiva radova Igora Grubića u javnom prostoru *Geste aktivacije*.

Ana Dević povjesničarka je umjetnosti, kustosica i edukatorica. Živi i radi u Zagrebu. Završila je studij povijesti umjetnosti i komparativne književnosti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Njezin rad povezuje različita područja koja uključuju hibridne oblike umjetničke produkcije: izložbe, publikacije i diskurzivne formate. Članica je kustoskog kolektiva WHW s kojima je kokurirala brojne izložbe poput 11. istanbulskog bijenala i drugih. (Ko)kurirala je brojne izložbe, te sudjelovala u uređivanjima knjiga i publikacija. Doktorandica je na povijesti umjetnosti na Sveučilištu u Zadru s temom “Hrvatska antifašistička umjetnost u kontekstu europske umjetnosti otpora” pod mentorstvom dr. sc. Ljiljane Kolečnik.

Mira Gaćina je povjesničarka umjetnosti, likovna kritičarka i viša kustosica u Muzeju suvremene umjetnosti u Skoplju. Diplomirala je na Institutu za povijest umjetnosti i arheologiju Filozofskog fakulteta u Skoplju (2006.), a poslijediplomski studij završila na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (2010.). Doktorirala je na temu upravljanja umjetnošću s radom pod nazivom „Upravljanje kulturnim institucijama – studija slučaja MSU Skoplje“ (2017.). Kurirala je brojne izložbe u Makedoniji i

inozemstvu. Do 2017. godine obnašala je dužnost predsjednice AICA-e Makedonija. Od 2017. donedavno bila je ravnateljica Muzeja suvremene umjetnosti u Skoplju.

Ljiljana Kolešnik je znanstvena savjetnica u trajnom zvanju na Institutu za povijest umjetnosti u Zagrebu, koja se bavi poslijeratnim modernizmom iz perspektive odnosa umjetnost i politike, te srednjoistočnoeuropskom feminističkom/ženskom umjetnošću između 1960-ih i 1990-ih. Zanima je i pozicija vizualnih umjetnosti unutar praksi međunarodne kulturne razmjene između socijalističke Jugoslavije (socijalističke Europe) i globalnog juga. Posljednjih desetak godina intenzivno se bavi i istraživanjima u području digitalne povijesti umjetnosti, ispitujući analitički potencijal mrežne analize i vizualizacije prostorno-vremenskih podataka te njihovu primjenu u istraživanju globalnog kruženja osoba, predmeta i ideja u razdoblju hladnog rata.

Tevo Logar djeluje kao nezavisni kustos, urednik i autor. Kustoski potpisuje ili supotpisuje brojne grupne i samostalne izložbe, uključujući: *Lost in the Moment That Follows*, *The Ovidiu Șandor Collection* (2023.); *Larisa Sitar: Robust Boast* (2022); *When in Doubt, Go to a Museum* (2021.); Trijenale, 54. zagrebački salon – *Without Anesthesia* (2019); *Borderline Relation* (2018); *Ulay: I Other* (2017.); *Vadim Fishkin: Light Chaser* (2016.)... Za 58. venecijanski bijenale 2019. godine surađivao je kao kustoski savjetnik za paviljon Republike Sjeverne Makedonije te kao pisac za paviljon Republike Kosovo. Od 2009. do 2014. bio je umjetnički direktor Galerije Škuc u Ljubljani te predavač povijesti umjetnosti 20. stoljeća na Akademiji za vizualne umjetnosti (AVA) u istom gradu. Bio je scenarist dugometražnog dokumentarnog filma *Project Cancer: Ulay's journal from November to November* (2013) i suosnivač Ulayjeve zaklade (2014) u Amsterdamu, gdje sada djeluje kao član Savjetodavnog odbora.

Vesna Meštrić zaposlena je u Muzeju suvremene umjetnosti (MSU) od 2013. godine kao viša kustosica i voditeljica Zbirke Vjenceslava Richtera i Nade Kareš Richter. Od 2016. godine vodi Zbirku Marie-Luise i Ruth Betlheim – djela studenata i profesora Bauhauusa. Status muzejskog savjetnika stekla je 2021. godine. U svibnju

2023. imenovana je voditeljicom Odjela zbirke, a u listopadu iste godine postala je vršiteljica dužnosti ravnateljice Muzeja suvremene umjetnosti.

Za vrijeme svog rada u Muzeju, Vesna Meštrić realizirala je brojne domaće i međunarodne izložbene projekte. Utemeljila je novi stručni koncept Zbirke Richter, osmislila i provela muzeološku obradu zbirke i arhiva, kao i prateći izložbeni i edukativno-umjetnički program. Ovaj pristup pridonio je vidljivosti i značaju Zbirke Richter ne samo na lokalnoj, već i na međunarodnoj razini, kroz suradnju s muzejskim i obrazovnim institucijama.

Marko Tadić diplomirao je slikarstvo na Accademia di Belle Arti u Firenci 2006.

Njegova umjetnička praksa temelji se na crtežu, kolažu, instalacijama i stop-animaciji. Izlaže na brojnim samostalnim i skupnim izložbama te na filmskim festivalima u Hrvatskoj i inozemstvu (Zagreb, Ljubljana, Beč, Kassel, Berlin, Los Angeles, New York, Venecija). Godine 2017. predstavlja Hrvatsku na 57. venecijanskom bijenalu uz Tinu Gverović, a iste godine izlaže i na 1. bijenalu u Anrenu u Kini. Godine 2018. sudjeluje na 2. bijenalu industrijske umjetnosti u Labinu i Raši.

Dobitnik je niza nagrada: 2015. Nagrade „Vladimir Nazor“ za najbolju izložbu godine, 2010. treće nagrade T-HTnagrada@MSU Muzeja suvremene umjetnosti u Zagrebu te 2008. Nagrade „Radoslav Putar“ za najboljega mladog umjetnika godine. Od 2015. radi kao gost predavač na milanskoj NABA-i (Nuova Accademia di Belle Arti) na više predmeta vezanih uz teorijski i praktični dio dizajna izložbi. Od 2016. radi kao asistent, a od 2020. kao docent na slikarskom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu.

dr Jelena Vesić je nezavisna kustoskinja, istraživačica, urednica i predavačica.

Kourednica časopisa za sliku i politiku *Prelom* 2001-2010. Kourednica časopisa *Red Thread* (Istanbul) i članica savetničkog odbora časopisa *Mezosfera* (Budapešta). Predsednica Međunarodnog udruženja likovnih kritičara AICA, sekcija Srbije, od 2021. do 2024 godine.

Vesić je aktivna u polju izdavaštva, istraživanja i izlagačke prakse koja ukršta političku teoriju i savremenu umetnost. Bavi se politikama istorizacije i izlaganja u

globalnom kontekstu Hladnog rata, sa fokusom na bivšu Jugoslaviju i zemlje socijalizma. Takođe se bavi afektivnim i umetničkim radom u kasnom kapitalizmu, propitujući modele autonomije i forme samoorganizacije sa feminističkih pozicija. Vesić je kurirala mnoštvo izložbi u zemlji i inostranstvu, uključujući kolektivni izlagački projekt *Političke prakse (post) jugoslovenske umetnosti* (Muzej istorije Jugoslavije, 2009) kao i međunarodnu izložbu *Lecture Performance* (Muzej savremene umetnosti i Kunstverein u Kelnu, 2010). Njena recentna izložba *O Kolektivizaciji: Narativi o jugoslovenskim avangardnim umetničkim kolektivima i primeri feminističkih intervencija* prikazana je u Modernoj Galeriji – Ljubljana, 2022. Najnovije publikacije: *Alt-Truths and Insta-Realities: The Psychopolitics of Contemporary Right*, Red Thread #5 (sa Vladimirom Jerićem Vlidijem, 2020), zbornik *Feminist Takes: Early Works by Želimir Žilnik* (sa Antoniom Majačom – inicijatorom projekta i Rachel O'Reilly, Sternberg Press, 2021), knjiga *The Yugoslav Art Space: Ješa Denegri in the First Person* (sa Branislavom Dimitrijevićem, JRP, 2024).

Natalija Vujošević je umjetnica i kustosica bazirana u Crnoj Gori. Njezina umjetnička praksa izgrađena je na iskustvima života u ruševinama društva, na marginama globalnog kapitalizma — kobne tranzicije Zapadnog Balkana, neokolonijalne politike i okupacije prirodnih resursa na jadranskoj obali. Fokus njezinog kustoskog istraživanja je prezentacija konstrukata i arhiva kroz izložbenu praksu, obnavljanje načina komunikacije, angažmana i razumijevanja kroz nove interpretacije i proširene forme. Osnivačica je i direktorica Instituta za savremenu umjetnost u Crnoj Gori, neprofitnog centra pokrenutog 2015. posvećenog teoriji suvremene umjetnosti, obrazovanju, istraživanju i arhivima. Institut je u saradnji sa Trust For Mutual Understanding, New York ustanovio prvu nagradu za mlade umjetnike u Crnoj Gori.

Vujošević je bila kustosica Crnogorskog paviljona na 59. Venecijanskom bijenalu. Dobitnica je prestižne stipendije koja se dodjeljuje uz renomiranu nagradu za kulturu i teoriju *Igor Zabel* za 2024. godinu.

Beti Žerovc je povjesničarka i teoretičarka umjetnosti. Doktorirala je povijest umjetnosti na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Ljubljani, gdje predaje povijest izložbi i povijest slovenske umjetnosti od 1800. godine do danas, na preddiplomskoj i poslijediplomskoj razini. Njezina područja istraživanja obuhvaćaju vizualnu umjetnost i umjetnički sustav od sredine 19. stoljeća, s posebnim naglaskom na njihovu ulogu u društvu. Posljednjih deset godina u istraživanju je ponajviše usredotočena na pojam suvremenog kustosa kao zanimanja u procesu afirmacije, te na izložbu suvremene umjetnosti kao umjetničkog medija. Osim navedenog, Žerovc istražuje i slovensku umjetnost kasnog 19. i 20. stoljeća u širem srednjoeuropskom kontekstu.

Beti Žerovc je osmislila i organizirala brojne znanstvene skupove, kao što su “Izložba kao umjetnički medij”, “Kustos suvremene umjetnosti kao umjetnik: Promjena statusa izložbe i kustosa na području suvremene umjetnosti” (Udruga Igor Zabel, 2010.) i “Događaj kao privilegirani medij u svijetu suvremene umjetnosti” (Međunarodni centar za grafičku umjetnost, Ljubljana).